

РЕШЕНИЕ

№ 7635

гр. София, 06.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 07.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **10994** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 2 във вр. с чл. 70, ал. 1 и чл. 13, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на В. А. В., [дата на раждане] в Краснодарски край, гражданин на Р. Федерация, ЛНЧ [ЕГН], депозирана чрез пълномощника му - адв. Т. И., САК срещу Решение № УП – ОК 31 от 14.11.2022 г. на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ-МС), с което е отхвърлена като явно неоснователна, на основание чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, молбата му за предоставяне на международна закрила.
С жалбата се прави искане за отмяна на решението като незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на административно-производствените правила, при липса на фактическа обосновааност, в противоречие с материално правни разпоредби и явно несъответствие с целта на закона. Изложени са аргументи за липса на основания за приложение на визираните хипотези в чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, с които е мотивирано и твърдяното съществено нарушение на административно - производствените правила – неоснователно прилагане на специалната процедура по чл. 70 от ЗУБ. Застъпено е становище, че двете основания, на които се е позовал административния орган са взаимно изключващи се, доколкото ако чужденецът твърди основания извън предмета на този закон (чл. 13, ал. 1, т. 1 от ЗУБ), те не биха били свързани с опасенията за преследване (чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗУБ), каквито са

изложени от жалбоподателя по повод отклоняването му от мобилизация и нежеланието му да участва във военни действия. Поставен е акцент върху превантивния ефект на бежанското право и неговата основна цел - да осигури закрила на кандидата занапред, дори и в случаите на основателни опасения от преследване, а не на ефективно осъществени предшестваша действия на преследване. Застъпено е становище и за липса на мотиви като самостоятелно основание за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърдят се нарушения на изискванията на чл. 35 от АПК, чл. 75, ал. 2, изр. първо от ЗУБ и чл. 10, ал. 3, б. „а“ и чл. 31, ал. 9, изр. трето от Директива 2013/32/ЕС и чл. 4, ал. 3 от Директива 2011/95/ЕС относно индивидуалното и обективно, точно и пълно разглеждане на всички относими факти и обстоятелства, свързани с личното положение на жалбоподателя в държавата му по произход. Твърди се, че в мотивите на оспорения административен акт липсва анализ на данните за актуалната обстановка в страната на произход, в контекста на данните за личното положение на жалбоподателя и реалната опасност от преследване при евентуалното му връщане, поради отклоняването му от мобилизация. Оспорва се обосноваването на данните в представената справка от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС, на която се е позовал административният орган. Твърди се, че са твърде фрагментарни и крайно недостатъчни и не позволяват да се правят обективни изводи за ситуацията в държавата по произход, въпреки че имат съществено значение за конкретното производство по ЗУБ.

С тези аргументи е мотивирано искане за отмяна на оспорения административен акт и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания по приложението на закона.

В съдебните заседания жалбоподателят участва лично и с упълномощените си процесуални представители – адв. Т. И. и адв. Л.. Поддържат искането в жалбата и съображенията, с които е мотивирано. От процесуалните му представители като допълнително основание в подкрепа на искането в жалбата се сочи принадлежността му към ЛГБТ общността и рестриктивното законодателство, прилагано в държавата му по произход - обстоятелство, което поражда основателен страх от тежки посегателства и обоснован риск от преследване при връщането му в държавата по произход, незаявено по време на интервюто и неотчетено от административния орган при преценката относно основанията за провеждане на ускорено производство.

Ответникът – интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Прави искане за отхвърлянето ѝ като неоснователна. Сочил, че жалбоподателят не е бил ограничен във възможността да заяви принадлежността си към ЛГБТ общество не само по време, но и преди провеждането на интервюто. Счита, че представените доказателства в подкрепа на този факт след постановяване на оспореното решение, не предпоставят неговата незаконосъобразност.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че депозираната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Административен съд - София град, Първо отделение, 26 състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните, прие за установено от фактическа страна:

Административното производство е започнало по молба на жалбоподателя В. А. В., [дата на раждане] в [населено място] район, гражданин на Руската Федерация, ЛНЧ

[ЕГН], заведена с рег. № РД 09 - 4025 на 25.10.2022 г. в ДАБ при МС за предоставяне на международна закрила на територията на Република България (л. 69).

На 01.11.2022 г. в присъствието на преводач от руски език интервюиращ орган на ДАБ при МС – Д. Церовац е провела интервю с жалбоподателя В. В., документирано с приложения на л. 51 – 54 по делото Протокол. Въз основа на информацията, споделена по време на интервюто и останалите представени от жалбоподателя документи към молбата за закрила, административният орган е приел наличие на основанията по чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ и е постановил по предвидения ред в чл. 70, ал. 1 от ЗУБ оспореното Решение № УП- ОК- 31 от 14.11.2023 г.

В мотивите на административен акт е прието, че молбата за закрила е явно неоснователна, доколкото „чужденецът не обоснова наличие на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход, по смисъла на закона и не посочи никакви причини за основателно опасение от преследване“. Прието е, че устно заявените твърдения при проведеното интервю не са скрепени с други доказателства, като не само не са посочени осъществени действия на преследване, но и не са заявени и подобни опасения, обосновани с изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини – раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Направен е извод, че мотивите, обуславящи желанието за търсене на международна закрила не попадат в предметния обхват на ЗУБ, а касаят такива от личен характер. В този аспект са анализирани данните, че въпреки заявеното нежелание да бъде мобилизиран, жалбоподателят не е получавал повиквателна за мобилизация, напуснал е легално страната си по произход, заявявайки намерение да се установи другаде и е дошъл в България с издадена валидна туристическа виза.

Позовавайки се на § 167 и § 168 от Глава V от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН, административният орган е приел, че искането в частта за предоставяне на бежански статут е явно неоснователно. В този аспект, е посочено, че дори и жалбоподателят да е имал някакви проблеми в родината си, те не обуславят необходимостта от предоставяне на международна закрила по чл. 8 от ЗУБ. Приета е и липса на предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, като в този аспект е цитирано тълкуването на нормата на чл. 15, б. „в“ от Квалификационната директива, транспонирана в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465/07, според което тази хипотеза обхваща по-общ риск от посегателства, а не конкретни актове на насилие, тъй като заплахата е заложена в самата ситуация на въоръжен вътрешен или международен конфликт.

Констатирано, че не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. В тази връзка е отбелязано, че жалбоподателят не е бил принуден да напусне страната си, поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или нечовешко и унижително отношение. Посочено е, че в приложената към административната преписка справка вх. № МД - 652 от 14.10.2022 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС, няма данни за разширенията, дадени в тълкувателно решение на С. по дело С - 465/07 г. и тълкувателно решение на СЕС от 30.01.2014 г. по дело С-285/12 г. по тълкуването на чл. 15, "в" от Директива 2004/83 на ЕО – безогледно насилие в резултат на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Изводът относно липсата на предпоставките и по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е направен въз основа на факта, че на територията на държавата по произход не е наличен въоръжен конфликт,

по смисъла на международното право.

Решението е връчено на жалбоподателя на 23.11.2022 г. в присъствието на преводач от руски език (л. 19).

Междувременно, на 17.11.2022 г. с рег. № УП 21913, в ДАБ е заведена Молба от жалбоподателя, към която е приложено писмено изложение в допълнение на заявената по време на интервюто бежанска история. В молбата е направено искане отразеното в изложението да бъде взето предвид от интервюиращия орган при изготвяне на становището по молбата за закрила (л. 27 – л. 32).

В приложена към преписката Докладна записка рег. № УП 21913 от 21.11.2022 г. (л. 26) интервюиращият орган при ДАБ – МС е посочил, че е получил молбата от деловодството на 21.11.2022 г., поради което е предложил същата да бъде приложена към личното дело на чужденеца, доколкото още на 14.11.2022 г. се е произнесъл с Решение по молбата за закрила.

В писменото изложение е отразено, че жалбоподателят е с нетрадиционна сексуална ориентация и принадлежи към ЛГБТ общността, което сочи като създаващо му сериозни затруднения в ежедневието, чувство на постоянен страх от преследване и физическа разправа и насилие, с оглед рестриктивното законодателство, забраняващо демонстрирането на подобни нагласи и предпочитания.

Относно този факт в съдебното производство бяха представени Апел от Сдружение „За свободна Русия“ (л. 89 – л. 91), превод на български език на писменото изложение на жалбоподателя, приложено към молбата от 17.11.2022 г. (л. 104 – л. 109), Справка за състоянието на ЛГБТИ и правата в Руската федерация (л. 123 – л. 133), Справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност“, вх. № ЦУ-34 от 23.02.2023 г. (л. 110 – л. 112), вх. № МД-836 от 20.12.2022 г. (л. 113 – л. 122), и вх. № МД-37 от 20.01.2023 г. (л. 134 – л. 142). Като свидетел беше разпитано и лицето, с което съжителства жалбоподателя – Д. Бабенко и с което заедно са напуснали Руската федерация непосредствено след обявяване на мобилизацията през м. септември 2022 г.

Така описаните релевантни за правния спор факти не се оспорват от страните и дават основание на съда да направи следните правни изводи:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 70 от ЗУБ вр. с чл. 13 от ЗУБ - интервюиращ орган Д. Церовац, определена със Заповед № РД-05-273 от 13.04.2022 г. на Председателя на ДАБ (л. 15), в изискуемата писмена форма и съдържа фактическите и правни основания, на които се е позовал административния орган. В този аспект, съдът приема за неоснователни оплакванията в жалбата за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които са основание за отмяна на оспорения административен акт.

Разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от АПК предвижда преценката за материална законосъобразност да се извърши към момента на издаване на административния акт. Събраните писмени и гласни доказателства в съдебното производство относно принадлежността на жалбоподателя към ЛГБТИ общността предпоставят приложението на изключението по чл. 142, ал. 2 от АПК.

Безспорно този факт се явява нов, релевантен за настоящия правен спор, който не е бил предмет на обсъждане от административния орган не само при вземане на решението за провеждане на ускорено производство по реда на чл. 70 от ЗУБ, но и при преценката на основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Депозираното писмено

изложение е постъпило след постановяване на Решението на интервюиращия орган, но преди надлежното му връчване на жалбоподателя. Според настоящия съдебен състав, посоченото ново обстоятелство е от съществено значение за личното положение на жалбоподателя и подлежи на задължителна оценка наред с останалите обстоятелства от значение за предоставяне на субсидиарна закрила на по чл. 9, ал. 1, т. 2 ЗУБ – „нечовешко или унизително отнасяне“ – основание, което не е обсъждано в решението.

Информацията, съдържаща се в представените Справки от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС, както и в предоставената от пълномощниците на жалбоподателя относно обществените нагласи и отношението към лицата, принадлежащи към ЛГБТИ общността, дават основание на съда да приеме, че същата трябва да бъде анализирана в контекста на приетото в § 168 на Глава V от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН, на който се е позовал и административният орган, че лице което е дезертирало или избягало от военна служба „...може да е бежанец, ако дезертирането или бягството от военна служба се съпътства и от други значими за него мотиви да напусне или да остане извън страната си, или ако то има други причини, които се покриват с определението за основателни опасения от преследване.“ в производство по общия ред със съответните процедурни гаранции за кандидата за закрила.

При разглеждане на молбата за закрила в общата процедура по ЗУБ следва да се обсъдят не само данните за актуалната обстановка в страната по произход, но и приетите законодателни промени, непосредствено след постановяване на оспореното решение, засягащи правата на членове на ЛГБТИ общността, в контекста на заявеното от жалбоподателя основателно опасение за преследване, обосновано от принадлежността му към социална група на база сексуална ориентация, по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ, а и с оглед възможността за предоставяне на хуманитарна закрила по чл. 9, ал.1 , т. 2 ЗУБ.

От страните не се претендират разноски, поради което съдът не следва да се произнася по дължимостта им, съгласно чл. 143 АПК вр. чл. 91 ЗУБ.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София град, Първо отделение, 26 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на В. Александрович В., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на Руската Федерация, Решение № УП-ОК 31 от 14.11.2022 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл. 70, ал. 1 във вр. чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Закона за убежището и бежанците е отхвърлена като явно неоснователна молбата му за международна закрила вх. № РД 09 - 4025 от 25.10.2022 г.

ВРЪЩА преписката на административния орган за провеждане на процедура по общия ред по молбата за международна закрила рег. № РД 09 - 4025 от 25.10.2022 г. на В. А. В., ЛНЧ [ЕГН], при спазване на указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 85, ал.3 във вр. чл. 84, ал. 2

от ЗУБ.

СЪДИЯ: